

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi - Experimental Design) ที่ใช้การวัดผล ก่อนและหลังการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียว (The single group, Pretest-Posttest design) ผู้วิจัยได้มุ่งศึกษาพัฒนาการทักษะทางสังคมด้านการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่นของเด็กปฐมวัยในเขตภาคเหนือตอนล่างของประเทศไทย ได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ทักษะทางสังคมด้านการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่นของเด็กปฐมวัยในเขตภาคเหนือตอนล่างของประเทศไทย ก่อนและหลังได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านของไทยในภาพรวม และจำแนกเป็นแต่ละรายด้าน

ส่วนที่ 2 การเปรียบเทียบทักษะทางสังคมด้านการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่นของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้าน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 ทักษะทางสังคมด้านการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่นของเด็กปฐมวัยในเขตภาคเหนือตอนล่างของประเทศไทย ก่อนและหลังได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านของไทยในภาพรวมและจำแนกเป็นแต่ละรายด้าน

ตารางที่ 4.5 ผลการศึกษาทักษะทางสังคมด้านการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่นของเด็กปฐมวัยในเขตภาคเหนือตอนล่างของประเทศไทย หลังจากได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านของไทย

ทักษะทางสังคมด้านการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	อันดับที่
ด้านการแสดงความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น	4.10	.530	มาก	4
ด้านการแสดงการควบคุมอารมณ์ตนเอง	4.23	.505	มาก	2
ด้านการแสดงการขอบคุณ	4.28	.480	มาก	1
ด้านการแสดงการให้อภัย	4.23	.516	มาก	2
ด้านการแสดงการขอโทษ	4.15	.492	มาก	3
รวม	4.20	.446	มาก	

จากตารางที่ 5 พบว่าในภาพรวมทักษะทางสังคมด้านการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่นของกลุ่มตัวอย่างหลังการทดลองอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.20$, S.D.=.446) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า เด็กปฐมวัยมีทักษะทางสังคมด้านการแสดงการขอบคุณสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.28$, S.D.=.480) รองลงมาคือด้านการแสดงการควบคุมอารมณ์ตนเอง ($\bar{X} = 4.23$, S.D.=.505) ด้านการแสดงการให้อภัย ($\bar{X} = 4.23$, S.D.=.516) ด้านการแสดงการขอโทษ ($\bar{X} = 4.15$, S.D.=.492) และด้านการแสดงความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น ($\bar{X} = 4.10$, S.D.=.530) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของทักษะทางสังคมด้านการแสดงความเห็นอกเห็นใจผู้อื่นของเด็กปฐมวัยในเขตภาคเหนือตอนล่างของประเทศไทย

ทักษะทางสังคมด้านการแสดง ความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น	ก่อนการทดลอง (n=118)			หลังการทดลอง (n=118)		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ยอมแบ่งของเล่นที่มีให้เพื่อนที่ไม่มีของเล่น	2.83	.850	ปานกลาง	4.15	.662	มาก
2. ถามหรือพูดคุยกับเพื่อนเมื่อเห็นเพื่อนอยู่คนเดียวหรือไม่พูดคุยกับผู้อื่น	2.81	.837	ปานกลาง	4.06	.617	มาก
3. พุดลอบให้กำลังใจเพื่อนเมื่อเพื่อนเสียใจ	2.82	.854	ปานกลาง	4.10	.646	มาก
4. แตะ สัมผัส แสดงการปลอบเพื่อน	2.77	.789	ปานกลาง	4.01	.606	มาก
5. ให้การช่วยเหลือเพื่อนโดยไม่ต้องร้องขอ	2.81	.773	ปานกลาง	4.16	.584	มาก
รวม	2.81	.714	ปานกลาง	4.10	.530	มาก

จากตารางที่ 6 พบว่าภายหลังการทดลองทักษะทางสังคมด้านการแสดงความเห็นอกเห็นใจผู้อื่นของกลุ่มตัวอย่างสูงกว่าก่อนการทดลอง โดยก่อนการทดลองกลุ่มตัวอย่างมีการแสดงความเห็นอกเห็นใจผู้อื่นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.81$, S.D.=.714) และภายหลังการทดลองมีการแสดงความเห็นอกเห็นใจผู้อื่นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$, S.D.=.530) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าภายหลังการทดลองกลุ่มตัวอย่างมีคะแนนในด้านให้การช่วยเหลือเพื่อนโดยไม่ต้องร้องขอมากที่สุดและอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.16$, S.D.=.584)

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของทักษะทางสังคมด้านการแสดงการควบคุมอารมณ์ตนเองของเด็กปฐมวัยในเขตภาคเหนือตอนล่างของประเทศไทย

ทักษะทางสังคมด้านการแสดงการควบคุมอารมณ์ตนเอง	ก่อนการทดลอง (n=118)			หลังการทดลอง (n=118)		
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. ไม่ชกต่อยกับเพื่อนเมื่อเพื่อนทำให้ไม่พอใจ	2.87	.892	ปานกลาง	4.12	.616	มาก
2. ขณะที่ได้รับอนุญาตให้ทำกิจกรรม ไม่ส่งเสียงดังรบกวนผู้อื่น	2.94	.850	ปานกลาง	4.20	.674	มาก
3. ยิ้มหัวเราะหรือแสดงท่าทางดีใจได้เหมาะสม	3.25	.917	ปานกลาง	4.42	.619	มาก
4. ไม่กล่าวหาหรือว่าเพื่อนด้วยถ้อยคำที่รุนแรง	2.81	.762	ปานกลาง	4.18	.622	มาก
5. ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนได้แม้ตนเองจะไม่ชอบ	2.98	.795	ปานกลาง	4.20	.593	มาก
รวม	2.97	.660	ปานกลาง	4.23	.505	มาก

จากตารางที่ 7 พบว่าภายหลังการทดลองทักษะทางสังคมด้านการแสดงการควบคุมอารมณ์ตนเองของกลุ่มตัวอย่างสูงกว่าก่อนการทดลอง โดยก่อนการทดลองกลุ่มตัวอย่างมีการแสดงการควบคุมอารมณ์ตนเองอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.97$, S.D.=.660) และภายหลังการทดลองมีการแสดงการควบคุมอารมณ์ตนเองอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.23$, S.D.=.505) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีคะแนนในด้านการยิ้มหัวเราะหรือแสดงท่าทางดีใจได้เหมาะสมมากที่สุดและอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.42$, S.D.=.674)

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของทักษะทางสังคมด้านการแสดงการขอบคุณ
ของเด็กปฐมวัยในเขตภาคเหนือตอนล่างของประเทศไทย

ทักษะทางสังคมด้านการแสดงการขอบคุณ	ก่อนการทดลอง (n=118)			หลังการทดลอง (n=118)		
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. กล่าวคำ "ขอบคุณ" เมื่อผู้อื่นให้ความช่วยเหลือ	2.86	.866	ปานกลาง	4.09	.570	มาก
2. ไหว้แสดงการขอบคุณเมื่อรับของจากครู	3.35	.964	ปานกลาง	4.49	.624	มาก
3. แบ่งของเล่นให้เพื่อนเล่นเป็นการตอบแทนและพูดคุยแสดงการขอบคุณ	2.92	.833	ปานกลาง	4.30	.604	มาก
4. อาสาช่วยเหลือเพื่อนแทนการขอบคุณ	2.75	.808	ปานกลาง	4.20	.593	มาก
5. ยิ้มแสดงท่าทางขอบคุณเมื่อเพื่อนช่วยเหลือหรือให้ร่วมทำกิจกรรมด้วย	3.23	.937	ปานกลาง	4.31	.636	มาก
รวม	3.02	.756	ปานกลาง	4.28	.480	มาก

จากตารางที่ 8 พบว่าภายหลังการทดลองทักษะทางสังคมด้านการแสดงการขอบคุณของกลุ่มตัวอย่างสูงกว่าก่อนการทดลอง โดยก่อนการทดลองกลุ่มตัวอย่างมีการแสดงการขอบคุณอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.02$, S.D.=.756) และภายหลังการทดลองมีการแสดงการขอบคุณอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.28$, S.D.=.480) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีคะแนนในด้านการไหว้แสดงการขอบคุณเมื่อรับของจากครูมากที่สุดและอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.49$, S.D.=.624)

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของทักษะทางสังคมด้านการแสดงการให้อภัย
ของเด็กปฐมวัยในเขตภาคเหนือตอนล่างของประเทศไทย

ทักษะทางสังคมด้านการแสดงการ ให้อภัย	ก่อนการทดลอง (n=118)			หลังการทดลอง (n=118)		
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. ไม่ต่อว่าเพื่อนด้วยถ้อยคำที่รุนแรงเมื่อเพื่อน ยอมรับผิด	2.85	.780	ปานกลาง	4.24	.595	มาก
2. ยอมเล่นหรือทำกิจกรรมกับเพื่อนเมื่อเพื่อนขอ โทษ	2.99	.722	ปานกลาง	4.23	.605	มาก
3. ไม่ทำร้ายหรือทำลายสิ่งของของเพื่อนเมื่อเพื่อน ทำให้ไม่พอใจ	2.91	.728	ปานกลาง	4.24	.595	มาก
4. พุดแสดงการยอมรับการขอโทษและให้อภัย เพื่อน	2.86	.787	ปานกลาง	4.22	.642	มาก
5. ยิ้มและแตะเพื่อนแสดงท่าทางให้อภัยเมื่อเพื่อน แสดงการยอมรับผิด	2.96	.841	ปานกลาง	4.22	.557	มาก
รวม	2.91	.631	ปานกลาง	4.23	.516	มาก

จากตารางที่ 9 พบว่าภายหลังการทดลองทักษะทางสังคมด้านการแสดงการให้อภัยของกลุ่มตัวอย่างสูงกว่าก่อนการทดลอง โดยก่อนการทดลองกลุ่มตัวอย่างมีการแสดงการให้อภัยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.91$, S.D.=.631) และภายหลังการทดลองมีการแสดงการให้อภัยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.23$, S.D.=.516) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีคะแนนในด้านการไม่ต่อว่าเพื่อนด้วยถ้อยคำที่รุนแรงเมื่อเพื่อนยอมรับผิด และการไม่ทำร้ายหรือทำลายสิ่งของของเพื่อนเมื่อเพื่อนทำให้ไม่พอใจมากที่สุดโดยทั้งสองด้านมีคะแนนเท่ากันและอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.24$, S.D.=.595)

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของทักษะทางสังคมด้านการแสดงการขอโทษ
ของเด็กปฐมวัยในเขตภาคเหนือตอนล่างของประเทศไทย

ทักษะทางสังคมด้านการแสดงการขอโทษ	ก่อนการทดลอง (n=118)			หลังการทดลอง (n=118)		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. แสดงท่าทางยอมรับผิดเมื่อทำให้เพื่อนไม่พอใจ	2.86	.761	ปานกลาง	4.18	.549	มาก
2. เข้าไปพูดคุยยอมรับผิดเมื่อทำให้ผู้อื่นไม่พอใจ	2.81	.870	ปานกลาง	4.12	.572	มาก
3. พูดกล่าวคำ “ขอโทษ” เมื่อทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน	2.81	.816	ปานกลาง	4.09	.599	มาก
4. ยอมให้เพื่อนเล่นด้วยแทนการขอโทษ	3.04	.767	ปานกลาง	4.27	.594	มาก
5. เข้าไปแตะไหล่ หลัง แทนการกล่าวคำขอโทษเมื่อตนทำผิด	2.67	.740	ปานกลาง	4.07	.566	มาก
รวม	2.84	.681	ปานกลาง	4.15	.492	มาก

จากตารางที่ 10 พบว่าภายหลังการทดลองทักษะทางสังคมด้านการแสดงการขอโทษของกลุ่มตัวอย่างสูงกว่าก่อนการทดลอง โดยก่อนการทดลองกลุ่มตัวอย่างมีการแสดงการขอโทษอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.84$, S.D.=.681) และภายหลังการทดลองมีการแสดงการขอโทษอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.15$, S.D.=.492) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีคะแนนในด้านการยอมให้เพื่อนเล่นด้วยแทนการขอโทษมากที่สุดและอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.27$, S.D.=.594)

ส่วนที่ 2 เปรียบเทียบทักษะทางสังคมด้านการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่นของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้าน

ตารางที่ 4.11 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมด้านการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่นของเด็กปฐมวัยในเขตภาคเหนือตอนล่างของประเทศไทย

ทักษะทางสังคมด้านการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น	ก่อนการทดลอง (n=118)		หลังการทดลอง (n=118)		t	p
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
การแสดงความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น	2.81	.714	4.10	.530	-15.72*	.000
การแสดงการควบคุมอารมณ์ตนเอง	2.97	.660	4.23	.505	-16.36*	.000
การแสดงการขอบคุณ	3.02	.756	4.28	.480	-15.28*	.000
การแสดงการให้อภัย	2.91	.631	4.23	.516	-17.56*	.000
การแสดงการขอโทษ	2.84	.681	4.15	.492	-16.90*	.000
รวม	2.91	.624	4.20	.446	-18.19*	.000

จากตารางที่ 11 พบว่าทักษะทางสังคมด้านการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่นของเด็กปฐมวัยในเขตภาคเหนือตอนล่างของประเทศไทย ภายหลังจากจัดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านของไทยในภาพรวมมีทักษะทางสังคมสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านของไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยครั้งนี้ นอกจากนี้เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านยังพบว่าภายหลังจากจัดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านของไทยแล้วเด็กปฐมวัยมีทักษะทางสังคมในแต่ละรายด้านสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05